

Sygn. akt I C 1003/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2013 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant Lucyna Kazimierczuk

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2013 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa E. P.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę 20 100 zł

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki E. P. kwotę 10 100 (dziesięć tysięcy sto) zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 2 000 zł od dnia 17 marca 2012r., od kwoty 8 000 zł od dnia 26 marca 2012r. i od kwoty 100 zł od dnia 9 maja 2012r.;

II. oddała dalej idące powództwo;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1 363,29 zł (jeden tysiąc trzysta sześćdziesiąt trzy złote 29/100) tytułem kosztów procesu;

IV. nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku tytułem kosztów sądowych stronie pozwanej Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 1 130,09 zł (jeden tysiąc sto trzydzieści złotych 09/100), zaś powódce E. P. kwotę 1 119,29 zł (jeden tysiąc sto dziewiętnaście złotych 29/100) nakazując ściągnąć je z zasądzonego w pkt I roszczenia.

Sygn. akt I C 1003/12

UZASADNIENIE

Powódka E. P. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. kwoty 15 000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 2 000 zł od dnia 17 marca 2012 r., od kwoty 13 000 zł od dnia 26 marca 2012 r. i zasądzenie kwoty 100 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia z ustawowymi odsetkami od dnia 9 maja 2012 r. oraz o zasądzenie kosztów procesu w kwocie 4 817 zł.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 27 listopada 2011 r. uległa wypadkowi, w wyniku którego doznała urazu głowy, kręgosłupa w części szyjnej i lędźwiowej, skręcenia krążka jelit cienkiego i urazu lewej nogi. Powódka podniosła, że wykonano jej badania podczas jej pobytu w szpitalu, miała zalecenie noszenia kołnierza S. przez okres 3 tygodni. Powódka podniosła, że z uwagi na utrzymujące się dolegliwości bólowe stawów kolanowych otrzymała skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne. Powódka wskazała, że w wyniku konsultacji neurologicznej zdiagnozowano u niej bóle kręgosłupa szyjnego, bóle i zawroty głowy, drętwienie kręgosłupa, stawu skokowego i kolan. Powódka wskazała, że otrzymała od ubezpieczyciela kwotę 3 000 zł tytułem zadośćuczynienia, lecz nie zgodziła się z jego wysokością.

Powódka podniosła, że strona pozwana nie zwróciła jej również kosztów kwoty 100 zł poniesionej przez nią konsultacji neurologicznej.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu podnosząc w odpowiedzi na pozew, że w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego dokonała ustaleń i przyznała powódce 3000 zł zadośćuczynienia uwzględniając okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy przytaczając orzecznictwo. Ponadto strona pozwana podniosła, że odszkodowanie uzyskane przez powódkę z tytułu dobrowolnej umowy ubezpieczenia NNW nie pozostaje bez wpływu na ustalenie kwoty należnego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, choć nie podlega automatycznemu zaliczeniu na poczet zadośćuczynienia, jednakże ma wpływ na ocenę całokształtu okoliczności sprawy. Strona pozwana zakwestionowała występowanie u powódki uszczerbku o charakterze psychicznym, ponieważ z przedłożonej dokumentacji nie wynika, by wymagała leczenia psychiatrycznego. Strona pozwana podtrzymała też stanowisko dotyczące odmowy wypłaty kosztów prywatnej wizyty wskazując, że nie stanowi ona normalnego następstwa szkody, a powódka podlegając obowiązkowemu ubezpieczeniu opieki zdrowotnej miała możliwość uzyskania przedmiotowych świadczeń w ramach tego ubezpieczenia. Zdaniem pozwanego ubezpieczyciela odsetki ustawowe ewentualnie winny być liczone od daty wyrokowania.

Powódka rozszerzyła żądanie pozwu pismem z dnia 27 maja 2013 r. wnosząc dodatkowo o zasądzenie kwoty 5 000 zł tytułem zadośćuczynienia ponad żadaną dotychczas kwotę 15 000 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 5 000 zł od dnia doręczenia niniejszego pisma stronie pozwanej powołując się w uzasadnieniu pisma na opinie biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 listopada 2011 r. powódka E. P. w wyniku wypadku została przewieziona (...) Centrum Medycznego w P. z urazem głowy i kręgosłupa szyjnego bez utraty przytomności i z ogólnymi potłuczeniami. U powódki stwierdzono stłuczenie krezki w lewobocznej części śródbrzusza z nieco obrzękniętym jelitem w tej lokalizacji cechy stłuczenia segmentu 8 płuca prawego. W szpitalu powódka przebywała 3 dni, do dnia 29 listopada 2011 r. U powódki wykonano zdjęcie RTG kostki i stopy, a odbiór wyniku nastąpić miał 30 listopada 2011 r.

dowód: notatka urzędowa - k.11

karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 27.11.2011 r. - k.12

karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 29.11.2011 r. - k.13

zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki E. M. P. - k.54

Po opuszczeniu szpitala powódka miała zalecenie stosowania lekkiej diety z uwagi na stłuczenie jelita i lekkiego trybu życia. Powódce zaczęły puchnąć nogi. Przed wypadkiem powódka nie leczyła się na nic. Prowadziła aktywne życie - grała w piłkę ręczną, uprawiała biegi, jeździła na zawody szkolne. Po wypadku mniej spotyka się ze znajomymi, bołą ją nogi przy wchodzeniu po schodach i ma zwolnienie z zajęć wychowania fizycznego. Po wypadku miała problemy z nadrobieniem zaległości w szkole, choć wcześniej uczyła się na oceny dostateczne.

dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki E. M. P. - k.54

Powódka leczyła się u lekarza chirurga, który zalecił noszenie kołnierza 2 do 3 tygodni.

dowód: zaświadczenie lekarskie z dnia 09.12. i z 29.12.2011 r. - k.14

W lutym 2012 r. powódka otrzymała skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne - krioterapię i jonoforezę ze względu na odczuwany ból stawów kolanowych, które odbyła.

dowód: skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne - k.15

U powódki stwierdzono stan po urazie skrętnym kręgosłupa szyjnego z niewielkim ograniczeniem ruchomości bez objawów korzeniowych lub ubytkowych, stan po stłuczeniu kręzki bez następstw, stan po urazie prawego stawu skokowego i wtórne ograniczenie ruchomości w górnym stawie skokowym, bóle głowy stan po stłuczeniu części segmentu 8 płuca prawego. Ograniczenie ruchomości w odcinku szyjnym kręgosłupa jest spowodowane uszkodzeniem więzadeł między kręgami co powoduje zaburzenie zborności w stawach międzykręgowych co ogranicza ich ruchomość i dolegliwości bólowe przy ruchu. Trwały uszczerbek na zdrowiu powódki pod względem ortopedycznym wynosi 8%.

dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii S. G. - k.68 - 71

Pod względem neurologicznym uszczerbek na zdrowiu powódki wyniósł 2 %, bowiem powódka odczuwała bóle kręgosłupa szyjnego i zawroty głowy. W bezpośrednim okresie od wypadku powódka miała ograniczone funkcjonowanie w życiu codziennym i musiała się wystrzegać przeciążania kręgosłupa.

dowód: opinia biegłej sądowej z zakresu neurologii J. W. - k.97 - 100

W wyniku wypadku u powódki wystąpiło zwężenie pola świadomości, zawężenie uwagi i wyłączenie się z otaczającej sytuacji, aż do osłupienia dysocjacyjnego, które wkrótce wstąpiły, a następnie pojawiły się zaburzenia stresowe pourazowe. Rokowanie jest dobre, bowiem powódka nie wymaga leczenia psychiatrycznego. Długotrwały uszczerbek na zdrowiu wynosi 3 %.

dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii A. H. - k.102 - 106

Powódka uskarżała się na bóle głowy i szyi i z tego względu odbyła konsultację neurologiczną, w wyniku której rozpoznano u niej zespół bólowy korzenny szyjny pourazowy. Za konsultację powódka uiściła kwotę 100 zł.

dowód: konsultacja neurologiczna - k.10

rachunek nr (...) - k.27

Powódce (...) S.A. wypłaciło kwotę 400 zł tytułem ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków.

dowód: zeznania przedstawicieli ustawowej małoletniej powódki - k.54

Powódka wystąpiła do strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. zwracając się początkowo o wypłatę 5 000 zł tytułem zaliczki. Strona pozwana wypłaciła powódce tytułem zadośćuczynienia kwotę 3 000 zł za uszkodzenie ciała i rozstrój zdrowia doznany podczas wypadku komunikacyjnego z dnia 27 listopada 2011 r. Pismem z dnia 9 marca 2012 r. powódka zwróciła się o wypłatę zadośćuczynienia w kwocie 25 000 zł i wypłacenie kosztów leczenia. Strona pozwana nie zmieniła swego stanowiska.

dowód: pismo powódki z dnia 15.02.2012 r. - k.17

pismo strony pozwanej z dnia 05.03.2012 r. - k.18 - 19

pismo powódki z dnia 09.03.2012 r. - k.20 - 21

pismo strony pozwanej z dnia 02.04.2012 r. - k.22 - 23

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o zadośćuczynienie zasługuje na uwzględnienie w połowie.

Powódka wystąpiła ostatecznie o zapłatę kwoty 20 000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Jak wynikało początkowo z odpowiedzi na pozew bezsporny był zakres obrażeń doznanych przez powódkę E. P. w wyniku wypadku z dnia 27 listopada 2011 r., przebieg leczenia, powódki oraz fakt, że dotychczas strona pozwana wypłaciła powódce kwotę 3 000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Zgodnie z przepisem art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zasadniczą przesłankę ustalenia zadośćuczynienia w odpowiedniej wysokości stanowi zatem stopień natężenia doznanej krzywdy, który - jak podkreśla się w orzecznictwie - powinien być ustalony przy uwzględnieniu takich czynników jak rodzaj, charakter, długotrwałość cierpień fizycznych oraz ujemnych następstw psychicznych, ich intensywność, nieodwracalność, w tym także stopień i trwałość doznanego kalectwa. (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2009 r., sygn. akt III CSK 62/09, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2007 r., sygn. akt V CSK 245/07, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 r., sygn. akt IV CSK 357/03, niepubl.) (tak w uzasadnieniu wyroku SN z dnia 19 stycznia 2012 r. IV CSK 221/11).

Celem zadośćuczynienia jest naprawienie szkody niemajątkowej - tzw. krzywdy. Krzywda to cierpienia fizyczne, takie jak ból i inne dolegliwości, cierpienia psychiczne, które stanowią ujemne uczucia przeżywania w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te które mogą nastąpić w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą doznaną krzywdę (G. Bieniek w: Komentarz do Kodeksu Cywilnego, Księga Trzecia - Zobowiązania, tom I, Wyd. Praw. Warszawa 1996, s.368).

Nie może budzić wątpliwości, że krzywda, której doznała powódka nie była mała. W wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 27 listopada 2011 r. doznała urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego z niewielkim ograniczeniem ruchomości, stłuczenia krezki jelita cienkiego i części segmentu 8 płuca prawego, urazu stawu skokowego, ogólnych potłuczeń, a w następstwie urazu szyjnego kręgosłupa i stawu skokowego odczuwała odpowiednio bóle głowy i nogi. Jak wynika z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii S. G., zwłaszcza w kontekście kwestionowanego przez stronę pozwaną urazu stawu skokowego - w istocie ta okoliczność została zakwestionowana po sporządzeniu opinii przez stronę pozwaną - w następstwie wypadku "w badaniu prawego górnego stawu skokowego stwierdza się wyraźne i znaczne ograniczenie ruchomości w górnym stawie skokowym. analizowanych RTG nasuwa się podejrzenie złamania przedniej krawędzi piszczeli. aby potwierdzić lub wykluczyć rozpoznanie należy wykonać ponowne RTG lub wykonać badanie TK stawu skokowego". Biegły stwierdził dalej, że obrzęk stawu skokowego i stopy jest spowodowany urazem stawu skokowego i wymaga dalszej diagnostyki. Biegły ustalił zgodnie z tezą dowodową postanowienia o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłych z dnia 5 listopada 2012 r., m. in., czy opuchnięcia nóg mają związek z wypadkiem i wskazał na doznane obrażenia w swej opinii w części Rozpoznanie oraz Omówienie. Strona pozwana podniosła w zarzutach do opinii, że z dokumentacji medycznej nie wynika, by u powódki stwierdzono urazu stawu skokowego. Strona pozwana wskazała, że zgodnie z opisem badania RTG stawu skokowego z dnia 30 listopada 2011 r. nie stwierdzono jakichkolwiek zmian w tym zakresie. Wskazać jednak należy stronie pozwanej, że z karty informacyjnej leczenia szpitalnego z dnia 29 listopada 2011 r. wynika, że wykonano zdjęcie RTG kostki i stopy, a wynik do odbioru będzie 30 listopada 2011 r. Strona pozwana nie zawnioskowała zdjęcia RTG jako dowodu na okoliczność wskazana w piśmie z dnia 1 lutego 2013 r., co i tak pozostaje bez znaczenia, skoro biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii dokonał analizy zdjęcia i wskazał na konieczność dalszej diagnostyki, nie przesądzając o złamaniu przedniej krawędzi piszczeli i Sąd nie ustalił, że doszło do złamania. Wskazał natomiast jednoznacznie, że obrzęk jest wynikiem urazu stawu skokowego i ma związek z wypadkiem (vide rozpoznanie).

Opinia biegłej sądowej z zakresu neurologii została zakwestionowana przez stronę pozwaną w tym zakresie pozycji 94a i 89a, twierdząc, że nie podlegają sumowaniu. Sąd oddalił wnioski dowodowe strony pozwanej dotyczące wydania opinii łącznej ortopedy i neurologa, bowiem wnioskowana okoliczność dotycząca wyjaśnienia czy uszczerbek na zdrowiu orzeczone z pozycji 94 a mieści się w uszczerbku z pozycji 89 a jest bez znaczenia dla sprawy. Wniosek ten nie jest zasadny, bowiem Sąd nie dokonuje sumowania orzeczonych uszczerbków tylko ustala w stanie faktycznym

pod jakim względem ten uszczerbek występuje, co uczynił w stanie faktycznym. Oczywistym jest, że niejednokrotnie te same dolegliwości dają uszczerbek na zdrowiu pod względem chirurgicznym - ortopedycznym i neurologicznym, a także innym w żaden jednak sposób nie można tego uszczerbku sumować, a nadto dokonywać jego przeliczenia na zadośćuczynienie. Przedłożony fragment opinii biegłego K. C. nie ma znaczenia, ponieważ rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki z dnia 18 grudnia 2002 r. (Dz. U. Nr 234, poz. 1974 ze zm.) dotyczy szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania dotyczących spraw z ubezpieczenia społecznego, a więc w sprawach o zapłatę zadośćuczynień w istocie traktowane musi pomocniczo w ustaleniu uszczerbku na zdrowiu w sporządzanych przez biegłych sądowych opiniach. W pozostałym zakresie opinia biegłej neurolog nie była kwestionowana.

W stanie faktycznym wskazano, że uszczerbek na zdrowiu pod względem ortopedycznym wynosi 8 %, neurologicznym 2 %, a pod względem psychiatrycznym 3 %. W odniesieniu do opinii biegłego sądowego z zakresu psychiatrii stwierdzić należy, że bez znaczenia pozostaje okoliczność, iż powódka nie leczyła się po wypadku. Jak wynika z zeznań przedstawicielki ustawowej powódka chciała po osiemnastych urodzinach uzyskać prawo jazdy, lecz po wypadku bała się jeździć samochodem, spadła jej aktywność fizyczna, mimo, że nie uczyła się dobrze, tylko na trójki, to po wypadku miała problemy z nadrobieniem zaległości. Zdaniem Sądu, okoliczności wskazywane przez przedstawicielkę ustawową nie budzą żadnych wątpliwości. Aktywność powódki spadła w wyniku doznanych obrażeń, a jak wskazał biegły psychiatra najpierw była to ostra reakcja na stres, a następnie pojawiły się zaburzenia stresowe pourazowe. Biegły wyjaśnił, że są to zaburzenia emocjonalne, trudności w skupianiu uwagi, nauce, obawa przed jazdą samochodem. Strona pozwana myli pojęcia doznanego uszczerbku na zdrowiu z trwałym uszczerbkiem na zdrowiu, a swoje zarzuty opiera na ostatnim zdaniu wypowiedzi powódki w wywiadzie przeprowadzonym przez psychiatrę ("po wypadku innej zmiany jak w nauce nie zauważyłam") nie odnosząc do wcześniejszej wypowiedzi, w której powódka podała, że oblewają ją zimne poty, jak ktoś jedzie za szybko lub chce się przechwalać swoimi umiejętnościami (zaświrować), mówiła o tym, że nie daje sobie rady z nauką. Zatem te wyrwane z kontekstu zdanie, ma stanowić dla strony pozwanej podstawę do zakwestionowania opinii. Zdaniem Sądu, jest to niczym nie uzasadnione stanowisko, zmierzające do przedłużenia procesu i z tego względu wnioski o uzupełnianie opinii podlegały oddaleniu.

Dokonując ustaleń na podstawie opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii - traumatologii, neurologii i psychiatrii Sąd podzielił wnioski w nich zawarte, uznając opinie za pełne, jasne i nie wymagające uzupełnienia. Biegli ustalili, że rokowania co do zdrowia fizycznego i psychicznego powódki są dobre.

Wskazać należy, że opinie biegłych korelują z zeznaniami przedstawicielki ustawowej powódki.

Biorąc pod uwagę stwierdzone u powódki E. P. obrażenia, dolegliwości bólowe i ograniczenia zakresu podjęte przez powódkę leczenie, przebyte zabiegi fizjoterapeutyczne noszenie kołnierza ortopedycznego, uszczerbki na zdrowiu Sąd ocenił rozmiar cierpienia powódki uznając, że zrekompensuje go kwota 13 000 zł. Kwota ta będzie adekwatna do cierpienia powódki. Skoro strona pozwana wypłaciła 3 000 zł, to należało zasądzić tytułem zadośćuczynienia kwotę 10 000 zł.

Stanowczo stwierdzić należy, że wbrew twierdzeniom strony pozwanej, która rzekomo uwzględniła wszystkie okoliczności sprawy zadośćuczynienie w kwocie 3 000 zł było za niskie.

Adekwatne do rozmiaru szkody, w ocenie Sądu, jest zadośćuczynienie w wysokości 13 000 zł, która spełni zarówno funkcję kompensacyjną, jak i będzie ekonomicznie odczuwana dla powódki. W świetle dokonanych ustaleń, przewyższając tę kwotę żądanie powódki nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu. Dodatkowo wskazać wypada, że rozszerzając powództwo strona powodowa powołała się na wnioski zawarte w opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii. Jednak jak wskazał ten biegły w zakresie ustaleń, czy doszło do złamania przedniej krawędzi kości piszczelowej winna być wykonana dalsza diagnostyka. Zatem nie sposób ustalić, by w wyniku wypadku doszło do takiego złamania, bowiem powódka nie przedłożyła żadnych dowodów na tę okoliczność.

W odniesieniu do żądania odszkodowania w kwocie 100 zł tytułem zwrotu kosztów konsultacji neurologicznej stwierdzić należy, że jest ono zasadne i znajduje swą podstawę w przepisie art.444 § 1 k.c. Zupełnie bezpodstawne

jest stanowisko pozwanej, że powódka miała możliwość skorzystania z wizyty neurologicznej w ramach ubezpieczenia zdrowotnego. Od lat utrwalone zostało w orzecznictwie sądów powszechnych oraz Sądu Najwyższego, że strona by może podejmować wszelkie niezbędne kroki, by zniwelować skutki szkody także niemajątkowej. Powszechnie wiadomo, że oczekiwanie na wizyty u neurologa w ramach NFZ to najczęściej kilka miesięcy. Strona pozwana zapomina, że powódka w chwili wypadku i w dacie wizyty była małoletnia. Zatem brak było jakichkolwiek przeszkód prawnych, by skorzystała z wizyty prywatnej, a następnie domagała się zwrotu tych kosztów. Zauważyć należy, że stanowisko strony pozwanej w tym zakresie jest odosobnione.

Orzeczenie o odsetkach ustawowych oparto na przepisach art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych oraz art. 817 § 2 k.c. zasądzając je po upływie terminów wskazanych w w/w przepisach od poszczególnych żądań zgłaszanych przez powódkę w pismach od kwoty 2 000 zł od dnia 17 marca 2012 r., od kwoty 8 000 zł od dnia 26 marca 2013 r. i od kwoty 100 zł od dnia 9 maja 2012 r.

Orzeczenie o kosztach w pkt III wyroku oparto na przepisach art. 100 zd. 1 kpc w zw. z art. 98§1 i 3 kpc i art. 109§1 i 2 kpc, przyjmując, że powódka wygrał sprawę w 50,25 % i stosunkowo rozdzielając poniesione przez strony koszty procesu. Powód poniósł koszty w kwocie 4 817 zł (wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym, zgodnie z wnioskiem - 4800 zł, opłata skargowa od pełnomocnictw 17 zł, koszty dojazdu pełnomocnika do sądu w kwocie 307,46 zł-pełnomocnik szczegółowo wyliczył te koszty i sąd podziela to wyliczenie), pozwany zaś w kwocie 2 417 zł (w tym wynagrodzenie pełnomocnika i opłata skarbową od pełnomocnictwa). Zatem powódce z jej kosztów należy się kwota 2 574,53 zł, natomiast stronie pozwanej 1 202,70 zł, a w wyniku ich stosunkowego rozdzielania, kwotę 1 363,29 zł należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powódki.

Koszty sądowe poniesione przez Skarb Państwa wyniosły łącznie 2 249,38 zł, w tym 1005 zł opłata sądowa, wynagrodzenia biegłych wydatkowane przez Sąd Rejonowy w Kłodzku 1 244,38 zł. Zgodnie z przepisem art. 113 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych należało nimi obciążyć stosownie do wyniku sporu strony i nakazać uiścić stronie pozwanej 1 130,09 zł, natomiast powódce 1 119,29 zł nakazując ściągnąć je z zasądzonych roszczenia.